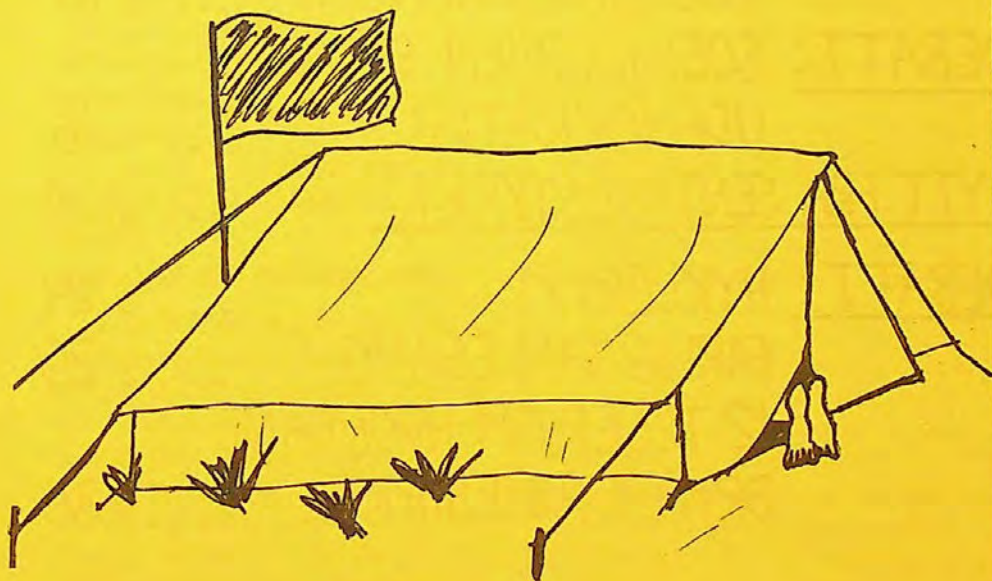

BOLSJEVIK

NR.3-82

- usa på nedtur?
- pol.ök.
- sosialisme
- debatt

DRA PÅ

SOMMERLEIR 25-31 juli

INNHOOLD

<u>TEMA</u> : SOMMERLEIR	.... s.3
USA	.... s.5
POLITISK ØKONOMI	.... s.10
<u>DEBATT</u> : SOSIALISMEN ER UDEMOKRATISK	.... s.16
<u>NYTT FRA SENTRALSTYRET</u>	.... s.20
<u>DEBATT</u> : HYKLERI?	.... s.24
FARLIG TANKEGANG	.... s.29
12 TESER OM HVORDAN DRIVE STUDIESIRKEL	.... s.30

SOMMER- LEIR 1982

Leiren i år er lagt til Gudbrandsdalen Folkehøgskole, mellom Trondheim og Oslo. De to hovedtemaene på leiren er:
- USA's rolle i Mellom-Amerika, framgang eller tilbakegang etter Reagan?

- Politisk økonomi/Sosialisme.

På det første temaet mente vi det kunne passe med to innledere, én fra rørsla og en utenfra. Vi tror dette kan bidra til å stille en del motsigelser skarpere. Det hadde vært all right og fått noen synspunkter på dette. Meninga er ikke å legge opp til et "konfrontasjonsmøte", men det kan som sagt bidra til å utvikle diskusjonene.

Den andre hoveddiskusjonen - Politisk økonomi/Sosialisme, kommer som en naturlig oppfølging av de 2 diskusjoner som har vært ført i RU i den siste tida. Kan kort nevne: Økonomier innafor kapitalismen, og hvilken retning økonomier tar innafor sosialismen.

Når det gjelder seminarer, er det en del tvil om hva vi skal ha med. Foreløpig ser det ut som det blir: El Salvador, Ungdomsopprør, Religion og Zimbabwe. Jentepolitikk, skolepolitikk og narkotika, de mer tradisjonelle seminarer, er det delte meninger om. Når det gjelder jenteseminar, f.eks. tviler vi på om vi kommer noe lenger enn å banke fast sannheter som at jenter f.eks. innafor RU er undertrykte og får dårlig fostring. Dette er jo blitt slått fast utallige ganger, men det som mangler er vel en reell oppfølging av dette i praksis.

Det vi må ha, er reaksjoner og forslag fra folk om seminarer de mener bør være på leiren.

En innvending fra leiren i fjor, var at gruppelederne ble pekt ut for seint, slik at de ikke fikk forberedt seg skikkelig. For å rette på dette, må dere allerede nå sende inn forslag til gruppeledere, slik at disse kan få forberedelsere unna i god tid før leiren.

*****
SOMMERLEIR 25.-31. JULI
GUDBRANDSDALEN FOLKEHØGSKOLE,
2647 HUNDORP

PRIS: KR.490,-

FÅMELDINGSavgift: KR.150,-

Intern påmelding til:

B. [redacted] B. [redacted]
[redacted] a,
OSLO [redacted]

HVORFOR DRA PÅ SOMMERLEIR?

" Her kommer ungdommen fra gata, hele gjengen i fra folkets hus, Av borgerskapet .....

Mimre , mimre -

Mange som kjenner seg igjen , som ser seg sjøl marsjere i rekker med brigadens fane i spissen .

Brigade ? Marsjere ? Fane ?

Det låter noe militært ? Noen har gode minner fra dette andre bare snøfter med et avskyelig blikk til sidemannen. Så er diskusjonen i-gang - er det OK eller ikke med marsjering osv. på sommerleir ?

Vi kommer inn på andre ting som kloramin , Brigg , hjelpeløse sketsjer sommerleirband og varet og maten. Men diskusjonene ?

Det er diskusjonene - politiske sådanne - med forskjellige utfall og konklusjoner som vel har preget Rød Ungdom de siste årene. Jeg skal ikke bruke denne spalteplassen til å legge ut om Reagans økonomi

USA eller politisk økonomi. Men jeg vil dere et øyeblikk skal lukke øya , snuse inn fjellluft, sjøluft, kloramin eller hva det måtte være.

Ser dere som var på Dokka ifjor , for dere gruppediskusjonene i Åker' s , Øgrim's nattseminar om Erich von Däniken (som skulle ha vært om Kinas

syn på Jugoslavia) eller leirledelsens svar på den reisende folkehøyskolen.

Og dere som ikke var på Dokka ifjor.

Dere som aldri noen gang har vært på leir , eller dere som sluppet av noen somre? Skal dere være med på leir i år? Til Gudbrandsdalen ?

Leiren skal være på Hundorp, Gudbrandsdalens Folkehøyskole , som ka by på håndballbane, hobbyrom, og det er terreng for fjellturer. Bade kan du gjøre i elva og stedet har 55 inneplasser.

Og jeg vil gjerne fortsette (lukk gjerne øya) - tenk på alle folka vi treffer . Folk vi ikke vil glemme - som feks. gutten i gruppa di som mente at våpenkapløpet i seg sjøl var den største trusselen mot fred en. Eller er DU kanskje den gutten?

Vil du ikke bite tenna sammen og gå på med krum hals igjen ?

Husk, der er en annen viktig ting også (nå kan drømmerne åpne øya):

Det er sommerleiren som legger grunnlaget for Rød Ungdoms videre diskusjoner utover vinteren. I lage ditt , blandt venner, på skolen osv må diskusjonene fortsette og det er et ansvar vi er nødt for å bære med oss som Rød Ungdommere.

Ser dere siste uka i Juli!

Be

INTERNASJONAL ØKONOMI :

1. DEL : USA

Her følger første del av en innledning om internasjonal politikk. Da innledningen i sin helhet er ganske lang, har red. i BV valgt å dele den i to. Denne delen tar for seg utviklingen i USA - politisk og økonomisk - de siste åra.

Neste del fortsetter med situasjonen i Europa.

FØLG MED! - FORTSETTER I NESTE NR!

★ Vurderingene av USA spriker i den vestlige offentlighet. Alt fra å vurdere USA som en aggressiv og ekspansjonistisk supermakt, til å bagatellisere alle overgrep USA-imperialismen har gjort seg skyldig i. Men hvis vi går litt bak frontlinjene, er faktisk enigheten større. Den revisjonistiske venstresida har faktisk lagt fram en del materiale om USA-imperialismens tilbakegang. De innser (de mest intellektuelt redelige av dem) at USAs tid som verdens supermakt nummer én er forbi. Et nummer av Kontrast om USA dokumenterer på en ypperlig måte USAs tilbakegang. Det samme gjør et nummer av Zenit, et svensk revisjonistisk tidsskrift som nylig er utkommet.

Har ml-bevegelsen en bedre internasjonal politikk enn før?

Dette er også en polemikk mot dem i ml-bevegelsen som mener at vi en stund hadde en for ensidig politikk mot sosialimperialismen, mens vi idag skulle være på en bedre linje. Jeg tar denne utviklingen som en bekreftelse på at ml-bevegelsen i internasjonale spørsmål har vært langt forut for sin tid i å vurdere verden korrekt. Men vår analyse blir møtt av frenetiske angrep fra den revisjonistiske venstresida, og vi blir skremt til taushet, og oppgir en del av politikken vår. Et par år seinere har den revisjonistiske venstresida overtatt vår beskrivelse av verden, men sjølsagt for å tjene deres formål.

Dette er også en av grunnene til at ml-bevegelsen i enkelte sammenhenger har havnet "på sidelinja".

Jeg tror at vår politikk med en større grad av likestilling mellom supermaktene enn tidligere, har visse taktiske fordeler, men på sikt er det en boomerang.

Uenighet om USA er en viktig årsak til forskjellige linjer i fredsarbeidet.

Uenighetene om internasjonale spørsmål og om fredspolitik, stammer i stor grad fra hvilket syn vi har på USA. Mener vi at USA er det skremmende bildet som revisjonistene dyrker (aggressiv, cowboy-politikk), eller er USA mer enn det Dagbladet forteller oss? Svaret på dette spørsmålet kan gi oss større klarhet i hvordan vi skal fremme en riktig fredspolitik i dagens verden. Kjernepunktet i vurderinga av USA, er om de er i stand til å gjenreise sin tidligere økonomiske styrke, og dermed bli den mest ekspansjonistiske supermakta som ønsker nyoppdeling av verden; krig.

Det nye høyres flaggsaker.

USA er idag i kontinuerlig forandring. Under Vietnam-krigen var ulike venstregrupper på frammarsj. De stilte, ved siden av Vietnam-krigen, kvinnesak, rasediskriminering, og miljøvern i fokus. Dette har ført til omfattende holdninger hos det amerikanske folket, som heller ikke det nye høyres framvekst har endret. Det nye høyre har som

fanesaker kamp mot disse grupperinger og deres standpunkter.

I tillegg slåss de for mindre skatter, mindre offentlige reguleringer, for moralske verdier og for familien. I utenrikspolitikken slåss de for en gjenoppreisning av USAs tidligere posisjon og en hardere linje mot Sovjet. Årsakene til denne endring er flere. I første rekke har den sin årsak i den økonomiske krisa. De demokratiske presidentene løste ikke USAs økonomiske krise, og arbeidsløsheten økte. Reagan appellerte under valgkampen til arbeidsfolk, og til og med halvparten av de fagorganiserte stemte på ham. (Antallet fagorganiserte minsker drastisk i USA). Dessuten foregår det i USA en omfattende folkevandring fra nord-vest-statene til sør og øst. Og det er nettopp i nord-vest-statene at demokratene har hatt sine bastioner. Denne delen av USA er også knytta sterkest til Europa. Det sies at folk flytter p.g.a. sola og de lave skattene i sør.

Tilbudssideøkonomien.

Den økonomiske linja til Reagan, som han også vant valgkampen på, er kjent også fra Europa. Bare ett varsko; Milton Friedmans politikk er ikke den samme, på alle punkter, som Reagans. Milton Friedmans kjeppe hester er en stram pengepolitikk og nedskjæringer i statens utgifter. Mens Reagan og det nye høyre motsetter reguleringer i sin alminnelighet, og er derfor skeptiske til Friedmans kreditpolitikk. De som

styrer USAs økonomi, kalles tilbudsideøkonomer. De sier at det er tilbud som skaper økonomisk vekst. Mens Keynes jo sier at en må stimulere etterspørselen (bl.a. ved å heve lønningene). En viktig del av denne teorien er den såkalte "Laffer-kurven". Den går ut på at når skattene blir for høye, så minsker den samlede sum staten tar inn i skatteinntekter. De begrunner dette med at når skattene blir for høye, jobber folk mindre, de jobber svart, unndrar inntekter, skatt osv.. Derfor må skattene ned, og dermed vil produksjonen øke, og dermed de samlede inntektene. Som vi ser er denne teorien ganske identisk med Willochs (og i enda større grad Carl I. Hagens) dynamiske skattepolitikk. Det var denne politikken mobiliserte deler av den amerikanske arbeiderklassen til urnene - og de stemte Ronald Reagan. (Det norske langtidsbudsjettet, lagt fram i mai -82, bygger nettopp på tilbudsideøkonomien). (Red.am)

Amerikansk økonomi på full fart nedover.

Men hva er situasjonen i den amerikanske økonomien? Vi kjenner alle den politiske og militære tilbakegangen til USA. USA er rett og slett ikke lenger hva det var. Men økonomisk; Så seint som i 1960 utgjorde USAs industrieksport mer enn 1/4 av verdens industrinasjoners totale omsetning på verdensmarkedet. 98% av hjemmemarkedet ble dekket av egen produksjon. Gjennom 1970-åra

OFFER FOR REAGANS COWBOYPOLITIKK ?

tapte USA 23% av sin andel på verdensmarkedet. På hjemmemarkedet sank det med 5% fram til 1979. De reduserte markedsandelene i 1970-åra representerer et produksjonstap på 125 milliarder dollar og mer enn 2 millioner tapte arbeidsplasser. USA må idag importere 50% av oljeforbruket sitt. Idag er Vest-Europa og Japan i ferd med å utkonkurrere USA på nær sagt alle områder. Tyskernes "Wirtschaftswunder" og Japans enorme industrireisning har gjort at disse landa har modernisert sin industri til å bli den mest avanserte, og mest konkurransedyktige. I bilindustrien finnes det i verden idag en stor overkapasitet. Men det er japanske og vest-europeiske biler som blir solgt. De "tre store" i USA mister en stor del av hjemmemarkedet. Arbeidsløshet og industrinedleggelse i områdene rundt Chicago og Detroit følger i krisas kjølvann. Den amerikanske bilindustrien er rett og slett for gammeldags. Det

kreves enorme nyinvesteringer å fornye den, men eierne drar heller ut kapital og satser i mere lønnsomme sektorer. I stålindustrien skjer det samme. Utenlandske konkurrenter med nye idéer har gått forbi de slumrende amerikanske bedriftene på deres eget hjemmemarked. Ståleierne har allerede gått inn for å forlate det synkende skipet. De gir hele arbeidsstokken sparken og bruker fortjenesten til å kjøpe seg inn i andre industrier. Gummiindustrien sliter også i motbakke. Den er avhengig av den amerikanske bilindustrien, og sliter derfor også med lave konjunkturer. De ekspanderende næringene i USA er service- og typiske kvinneyrker. Situasjonen preges av tilbakegang for USA-kapitalen i den internasjonale konkurransen og i forhold til kampen i den tredje verden.

Kan USA snu sin økonomiske tilbakegang?

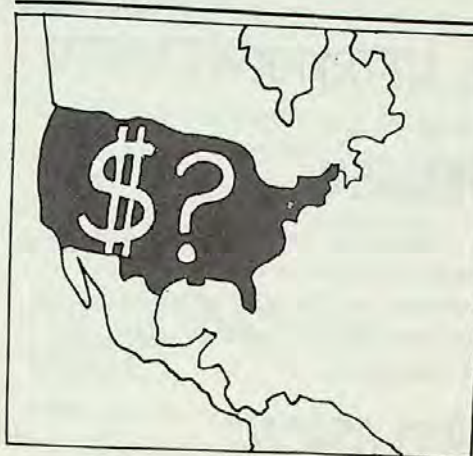
Reagan mener at USA skal kunne greie å snu utviklinga, og bringes tilbake til situasjonen fra 50-åra. Han mener at produksjonen kommer til å øke i de nærmeste 5 årene med 23%. Denne eksplosjonsartede utviklingen regner han med skal inntreffe i en økonomi der veksten gradvis har sunket siden 1965, og faktisk har stagnert de siste 3 åra (Kilde: -Hvordan Reagan forderver den amerikanske økonomien, av Lester Thurow). Reagan regner med at produktiviteten skal øke med 3% nesten umiddelbart. En slik produktivitetsøkning har aldri

*Un-fancy Nancy:
'I'm no longer queen'*

funnet sted i den amerikanske økonomien tidligere, og i følge Thurow finnes det mange tekniske årsaker til at det ikke vil skje nå heller. Thurow (fra en artikkel i New York Review of Books) skriver: "Vår synkende produktivitet beror på mange faktorer, som f.eks. en mer markert tendens mot tjenester og en kraftig nedgang i produksjons- og gruveindustrien. Disse faktorene kommer ikke til å miste sin virkning med én gang... Nye investeringer tar tid. Gjennomgripende industrielle forandringer tar mellom fem og ti år før de er fullbyrdet. Derfor kommer de (skattereduksjoner) ikke til å høyne produktiviteten i de nærmeste fem til ti år." Og det som skjer er når Reagan-administrasjonen planlegger utifra at det vil bli en rask økning i produktiviteten, og denne ikke inntreffer, kommer den økonomiske skaden til å bli stor.

USA greier ikke å snu tendensen -
motsigelser i borgerskapet.

Vår påstand er derfor at USA har et lodd omkring sin økonomi som heter foreldet produksjonsutstyr og manglende investeringer.

Vår påstand er at en rasering av USAs produksjonsutstyr vil måtte bli så omfattende og ta så lang tid at det i overskuelig framtid er uaktuelt å regne med. En av årsakene til dette er at kapitalen i hovedsak vil investere der det er lønnsomt, og det er, uansett Reagans skattereduksjoner, ikke i USA. Da vil Reagans urealistiske løfter om et umiddelbart klimaskifte i amerikansk økonomi, bli en boomerang. De som støttet ham, vil falle fra, og det vil oppstå motsigelser i det amerikanske borgerskapet. Folk vil etter hvert se at USA ikke gjenoppretter sin overhøyhet i verden, kommer ikke til å bryte OPECs makt, kommer ikke til å drive tilbake Sovjet og kommer ikke til å redde vestens sivilisasjon fra nedgang og moralsk forfall.

MORALSK FORFALL, REAGAN?

Da kan ett av to skje; enten vil isolasjonismen, som er en konstant strømning i USA, vokse, og USA vil f.eks. utelukkende konsentrere seg om Latin-Amerika, opprettholde sin makt der. Eller, og det er å håpe, vil USA innse sin egen styrke og svakhet, slutte å drømme om tidligere tiders storhet, og inngå et realistisk og likeverdig samarbeid med andre stater for å stoppe den sovjetiske ekspansjonen. Da må det nye høyre, på en eller annen måte, endres eller stoppes. De er hovedtalsmennene for dette urealistiske trekket ved amerikansk politikk.

DEFINISJONER AV EN DEL UTTRYKK

VARE:

Produkt beregnet på salg (bytte).
Karakteriserer økonomien under
kapitalismen.

BRUKSVERDI:

Den verdi en eier har av en gjenstand fordi eieren har bruk for den.

BYTTEVERDI:

Det en kan få for varen ved bytte.
Bestemmes av det arbeidet som
trengs for å lage varen.
(Verdiloven). Varer har bytteverdi
fordi de ikke har samme bruksverdi.

SAMFUNNSMESSIG

NØDVENDIG ARBEID:

Den tida som trengs for å lage en
vare, med det tekniske nivået som
er oppnådd i samfunnet.
En kapitalist som er raskest til å
innføre ny teknikk, kan på kort tid
skaffe seg en betydelig ekstra-
profitt, fordi han kan lage varen
på kortere tid, men selge den til
samme pris som konkurrentene.

ARBEIDSKRAFT:

En arbeiders evne til å utføre et
visst arbeid. Kapitalisten kjøper
denne evnen hver dag (lønn), og
bruker den til å skaffe seg mer-
verdi.

PENGER:

Allmenn bytteekvivalent, dvs. en
vare som alle andre varer kan
byttes mot. Penger er dessuten
(eller derfor) også et sirkula-
sjonsmiddel.

INFLASJON:

Opptrykk av flere pengesedler
(symboler for pengeverdi) enn det
som tilsvarende pengeverdien. Hver
seddels verdi synker, slik at en
for det nye antall sedler kan
bytte til seg like "nye" verdier
som for de gamle. Markedet regi-
strerer ikke dette med det samme
dvs. prisene stiger nominelt
(i navnet) uten at lønna stiger
tilsvarende før en stund etter.
Inflasjon er derfor en viktig måte
å øke utbyttinga på.

PRIS:

Samlet vareverdi i et samfunn.
Hver enkelt vare kan selges over
eller under verdien, men i gjennomsnitt
og over en viss tid er det
samsvar. Prisen pendler omkring
verdien i takt med tilbud og etter-
spørsel og konkurranseforholdene.

ARBEIDET:

tilfører varen flere verdier enn
det som kreves for å reprodusere,
(oppretholde/fornye) arbeidskrafta.

UTBYTTING:

Kapitalisten tilegner seg (i egen-skap av eier av produksjonsmidlene) den verdien arbeideren skaper, men som ikke trengs til arbeiderens reproduksjon.

ARBEIDSKRAFTAS VERDI:

bestemmes av det som trengs for å framstille, gjenskape og opprett-holde den fra dag til dag, men kan variere mellom visse grenser. Den er delvis politisk/kulturelt bestemt ("levestandard"), delvis bestemt av prisen på nødvendige eksistensmidler. Nederste grense for arbeidskraftas verdi er eksis-tensminimum.

ARBEIDSKRAFTAS PRIS:

Den lønna som virkelig betales. Den pendler om verdien og bestemmes av tilbud og etterspørsel og av kampen (styrkeforholdet) mellom klassene. Skillet mellom variabel kapital og merverdi kan forskyves.

DÅRLIG RÅD

Vi forstår behovet, men vi har ikke råd, sa statsbudsjettet. Ikke penger til doer og innervinduer eller levelige boliger. Dere må spare på lyset og slå av varmen, arbeidsfolk. Ikke råd til skikkelig husbanklån lenger.

Ikke råd til reale lånekassevilkår mer. Arbeiderunger svikes i rådløsheten. Frosne skal fryse mer. Igjen må de svakeste spare og betale kalaset. Hvor kommer politi-millionen fra, Brundtland og Berrefjord?

Fra ei reservekasse i Holmenkollåsens indre gultsafe av blått blod og angst for de såkalt «svake»?

Øverst på pyramiden, har det alltid vært råd til flomlys over svømmebassenget.

B F.

LES TIL SOMMERLEIR:

POLITISK ØKONOMI

Denne artikkelen bygger på en innledning som ble holdt i Rød Ungdom. Jeg som har skrevet ut artikkelen, kan ikke innstå for at innlederens konklusjoner på alle områder er korrekt gjengitt. Jeg har også tillatt meg å føye til og trekke fra underveis. Jeg har altså hatt et forholdsvis fritt forhold til den opprinnelige innledningen. Men i hovedtrekk tror jeg det er omtrent dette han ville ha fram.

Dette er ment som forberedelsesmateriale til sommerleiren. Men jeg må advare på forhånd. En del av det som står er vanskelig. Spesielt det om abstrakt arbeid. Sannsynligvis er det heller ikke godt nok forklart. Men jeg råder dere til å forsøke å gripe tankegangen. Det vil dere ha mye igjen for.

Ellers anbefaler vi partiets studiesirkel (de tre første møtene). Hvis folk vil gå videre, er det gitt ut ei bok på Oktober som heter Politisk økonomi (lærebok). Ellers trir vi Engels-heftet, Sosialismen fra utopi til vitenskap, fremdeles gir mye å tenke på.

Sett i gang, sommerleiren er like om hjørnet!

BB

POLITISK ØKONOMI I ET HISTORISK PERSPEKTIV

Det Marx i første rekke gjorde, var å innføre det historiske perspektivet i den politiske økonomien. Vi forstår ikke begrepene i den politiske økonomien hvis vi ikke plasserer dem i en historisk sammenheng. Slik vi idag kan lese Kapitalen av Marx, presenterer den en ferdig modell. Men Marx brukte 20 år på å komme fram til disse konklusjonene. Han studerte først den historiske utviklingen, og utvikla den historiske materialismen. Den marxistiske politiske økonomien utvikla han i første rekke i kamp mot de borgerlige økonomene.

HVORFOR ER POLITISK ØKONOMI VIKTIG?

Fordi den marxistiske politiske økonomien (som i første rekke skiller den kapitalistiske økonomien), forklarer hvorfor kapitalismen med nødvendighet vil gå under. Fordi vi må lære å anvende den konkret på dagens virkelighet. F.eks. er utbytting, som mange ser på som det viktigste i den politiske økonomien, ikke noe som er spesielt for kapitalismen. Utbytting har foregått i alle klassesamfunn. Men det den politiske økonomien konsentrerer

seg om, er hva som er spesielt/spe-
sifikt for kapitalismen. Ikke et
hvilket som helst system, men kapi-
talismen som en historisk epoke.
Og politisk økonomi er viktig å
studere fordi den avgrenser seg mot
borgerlig teori.

HVA MENER MARX MED: "DEN ØKONOMISKE BEVEG- ELSELOVEN FOR DET MODERNE SAMFUNN"?

Med dette mener han motsigelsen
mellom produktivkreftene og produk-
sjonsforholdene. Dette husker vi
fra studiene i den historiske
materialismen. Det som skjer, er at
under kapitalismen får produktiv-
kreftene (menneskene og maskinene)
samfunnsmessig karakter (dvs. at
produksjonen angår mange mennesker,
at for å produsere en vare trenger
du kanskje råvarer fra den tredje
verden, flere forskjellige typer
arbeid, du trekker inn hele landet/
verden etc.etc.) I stikkordsform
betyr samfunnsmessig: spesialisering
arbeidsdeling, sammenvevd, gjensidig
avhengighet.

På den andre sida er produksjons-
forholda kjennetegna ved vare-
produksjon, og vi har privat til-
egnelse av samfunnsverdiene.
(Produksjonsforhold betyr hvilket
forhold menneskene står i forhold
til hverandre når de produserer.
Under kapitalismen er det kapital-
isten som eier bedriften, kjøper
arbeidskraft, selger varen på mar-
kedet og disponerer pengene når

varen er solgt. Derfor sier vi det
er privat tilegnelse.)
Systemet er kjennetegna av private
beslutninger. Fra den sjøleiene
bonden til styret i et monopol-
foretagende. De bestemmer hva som
skal produseres, hvor mye osv.

FÅR DENNE MOTSIGELSEN? HVILKE KONSEKVENSER

Det fører til anarki. Virkningene
blir motsatt av hva som var hen-
sikten. Hver bedrift produserer
effektivt og bra nok, men på mark-
edet blir det kaos og anarki fordi
det ikke finnes samordning.
Borgerlige økonomer skjønner ikke
dette systemet. Vi kan også skyte
inn at hele den borgerlige retts-
oppfatninga hviler på dette økono-
miske grunnlaget, på den private
tilegnelsen: individuell frihet,
egoisme, privat eiendomsrett osv.

FINNES DET LOVER?

Marxister blir kalt "historie-
determinister", dvs. at noen sier
vi mener at verden og samfunnet
styres av jernharde lover, og at
mennesket ikke spiller noen rolle
overhodet. Vi mener at det kapital-
istiske samfunnet styres av driv-
krefter som får form av lover.
(F.eks. at kapitalismen fører til
kriser). Men på den andre sida
virker disse lovene i en omverden
av modifierende elementer. F.eks.
har imperialistisk utbytting av
den tredje verden forlenga kapital-
ismens liv. Slike faktorer er også
klassekamp og kamper i overbygninga.

Det er først under kommunismen at mennesket virkelig blir fri i den forstand at det fullt ut kan skape sin egen historie, og at de hensikter mennesket har, også blir resultatet. Men når det gjelder de lovene som rår under kapitalismen, må vi undersøke hvilke lover det er snakk om, vi må spørre oss om de virker fremdeles, og vi må undersøke hvordan de fungerer. Det går ikke an å gjøre det på noen annen måte. De som er "imot jernharde lover", kan sjølsagt velge å se bort fra dem, men da er de heller ikke i stand til å handle fornuftig og rasjonelt. Vi som er marxister, ønsker å få et best mulig kjennskap til de lovene som styrer samfunnet, bare på den måten kan vi handle slik at vi kan skape et nytt og bedre samfunn. Hvis vi later som om lovene ikke eksisterer, er vi bare dømt til å dumme oss ut.

VAREN - VAREPRODUKSJON

Som vi nevnte tidligere, har det i alle klassesamfunn vært utbytting. Det grunnleggende for kapitalismen er at vareproduksjonen har slått igjennom som det totalt dominerende. Det er det som er historisk spesielt ved kapitalismen. Under alle produksjonsforhold blir det produsert nyttige ting, dvs. bruksverdi (f.eks. brødbaking). Men hensikten, - drivkraften under kapitalismen er å tilegne seg bytteverdi. Denne sida, eller aspektet (og nå begynner det å bli vanskelig) ved

arbeidet som skaper bytteverdi, er abstrakt arbeid.

Altså:

- abstrakt arbeid skaper bytteverdi (eller bare verdi)
  - konkret arbeid skaper bruksverdi
- Det vi forsøker å få fram, er at verdi (bytteverdi) er en historisk kategori, dvs. at den ikke alltid har eksistert, og heller ikke alltid vil bestå. Den er bare knytta til vareproduksjonen.

Det vi nå har tatt opp, er det som Marx kaller dobbeltkarakteren til arbeidet. Og nettopp dobbeltkarakteren er det springende punktet i den marxistiske politiske økonomien.

MER OM ABSTRAKT ARBEID

Men når vi sier abstrakt arbeid, er det jo bare et teoretisk begrep. Så når vi sier at bare abstrakt arbeid skaper verdi, må vi føye til at konkret arbeid bare er forskjellige sider av det samme arbeidet, - men de spiller helt forskjellig historisk rolle.

For å forklare det litt grundigere, må vi gå litt tilbake. Under tida med slavesamfunn og feyodalisme ble det i hovedsak produsert for eget behov. Det som da gjorde produksjonen verdifull, var bruksverdien (den var avgjørende, bestemmende). Men under kapitalismen, da vareproduksjonen er fullt utvikla, produseres det ikke for å dekke det egne behovet. Målet er å produsere bytteverdi. Arbeidets art

(dvs. hva du produserer og hvordan) er likegyldig for å skape bytteverdi på markedet. Under kommunismen, da vareproduksjonen er opphevet, er bruksverdien gjenetablert, under en plan. Under kapitalismen produseres det altså bare for å bli kvitt varen. Hva slags arbeid spiller ingen rolle, men hva du får for det. Dette har skjedd gjennom en lang historisk prosess. Nå er samfunnet oppdelt i kjøpere og selgere. Vi står likegyldige overfor det konkrete arbeidet. Dette abstrakte arbeidet, som bare er fullt utvikla under kapitalismen, er på denne måten likt, forskjellsløst, homogent arbeid. Dette arbeidet flyter fritt omkring som en ensartet masse.

Først når vi har skjønt dette begrepet, kan vi skjønne at like arbeidsmengder blir bytta mot hverandre. (Hvis det var det konkrete arbeidet som var det bestemmende for bytteverdien av produktet, ville det jo nettopp ikke være likt - i prinsippet.) Det er altså ikke det individuelle nedlagte arbeidet vi snakker om - men arbeidet som et abstrakt begrep som er interessant utelukkende fordi det skaper bytteverdi. (Puh! - det ble vel kanskje litt innvikla, dette.)

MERVERDIPRODUKSJON

Under all vareproduksjon gjelder denne formelen:

Vare - penger - vare.

Det betyr at du har en vare, selger den, får penger og kjøper en ny vare. Prosessen er avslutta.

Men dette utvikler seg sånn at vi

får formelen:

Penger - vare - penger.

Det betyr at en kapitalist har penger som han investerer i å kjøpe arbeidskraft (variabel kapital), maskiner og utstyr (konstant kapital). Han setter i gang produksjonen, arbeiderne lager produktet, kapitalisten selger det på markedet som vare, og får penger igjen - mer penger enn det han satte inn i produksjonen.

Dette betyr at enheten mellom produsent og produksjonsmidler blir sprengt. Dvs. at han som skaper produktet (arbeideren) ikke lenger eier/disponerer produksjonsredskapene - det er det kapitalisten som gjør. Produksjonen, som egentlig er enhet av tanke og fysisk arbeidsinnsats, splittes og gjeninnføres i to forskjellige personer. På denne måten kan direktøren være en del av totalarbeideren, - han kan være produktiv. Men det er ikke det samme som klassebegrepet arbeider.

Vi ser at det nå har skjedd en overgang til merverdiproduksjon. (Arbeideren skaper merverdi som kapitalisten disponerer). Merverdi er den absolutte loven. Vi kan si at varebyttet griper produksjonen (på den måten at det er varebyttet/markedet som bestemmer hva som skal produseres, og hvordan) Og det er kapitalisten som oppretter en enhet mellom bytte og produksjon (han tilbyr produktet som vare på markedet). Men som vi ser er det ikke en enhet uten motsigelser.

SOSIALISMEN ER UDEMOKRATISK

Dagens herskerklasse har som målsetting å opprettholde kapitalismen som økonomisk system, og velger seg metoder etter den virkeligheten de har rundt seg.

Metodene er mange, men felles for dem er at de opprettholder kapitalismens anarkistiske produksjonsforhold.

Demokrati er ett synlig bevis for at systemet har kontroll. Når systemet mister kontrollen, vil også demokratiet spille falitt.

Så lenge målet er å opprettholde det økonomiske systemet, er metoden stort sett uvesentlig. Det gjelder kapitalismen såvel som sosialismen. Det er ingen grunn til å unnså seg muligheten av sterk undertrykkning av grupper og klasser under sosialismen, det er ikke bare mulig, men også nødvendig.

Kommunismen er ett økonomisk system som, i motsetning til kapitalismen, produserer etter samfunnets kollektive behov.

Under sosialismen tillvendes økonomien sakte og (forhåpentlig) sikkert til kommunismens system, men med sterke islett av produksjon for profitt. Men denne vil i hovedsak forvli samfunnets, ikke privat.

Mennesket skal leve av eget arbeid, ikke av andres gjennom aksjer eller eierforhold.

Men det vil gjelde de samme økonomiske lover under sosialismen som under kapitalismen.

DET VIL FORTSATT VÆRE SLIK AT DEN ØKONOMISKE KONTROLL OG STABILITET VIL GI MULIGHETER FOR DEMOKRATI

De som snakker om demokrati under sosialismen ser lite på hva som er skrevet av klassikerne, det er kanskje hovedproblemet i bevegelsen idag.

Mao har skrevet mye om metoder for ledelse under ett progressivt system i Artikkelen "Om den riktige behandlinga av motsigelser i folket" streker han opp to motsigelser. Dette gjelder demokrati.

Den ene er I FOLKET den andre mellom folket og fienden. Disse er helt forskjellige, og må behandles ulikt. Sosialismen har som målsetting å virke for at folk blir opplyst, gi folk makt og myndighet over sikt. (Rom ble ikke bygget på en dag).

Dette er i folkets interesse, og det er det vi arbeider for, om må sette opp målsettinger for.

Alt som går imot denne interessen må knuses.

Vi innfører ett motsatt diktatur enn idag, "folkeflertallets diktatur", proletariatets diktatur.

Mao: "Den første oppgave er ei indre oppgave nemlig å undert-

rykke de reaksjonære klassene og elementene og de utbytterne som gjør motstand mot den sosialistiske revolusjonen, å undertrykke den som prøver å ødelegge den sosialistiske oppbygginga vår, eller med andre ord, løse motsigelsen mellom oss sjøl og den indre fjenden. For eksempel hører alt slikt som å arrestere stille for retten og dømme visse kontrarevolusjonære og ta fra godseierne og byråkratkapitalistene stemmeretten og ytringsfriheten i ei viss tid, inn under virkefeltet for diktaturet vårt" Legg merke til hva Mao sierX

"...for retten, dømme"

Dette krever rettsapparat. "Ingen stemmere~~xy~~ eller ytringsfrihet i ei viss tid"ille, ille.

Sosialismen er ikke, og er heller ikke ment å være ett idealsamfunn hvor alt vi kjenner blir vrent ut inn. Det må være slik. Arbeiderklassen har ingen erfaring med å styre, denne må vi skaffe oss. Etter revolusjonen, uansett hvordan den kommer, er borgerskapet fortsatt de som har erfaring, den vil de benytte seg av for å skape missnøye tvil og kaos, som i gjen vil skape grobunn for kontrarevolusjon. Følgelig må vi for å unngå at missnøyen sprer seg i første omgang, undertrykke "de gamle". Seinere når arbeiderklassen/vi skaffer oss kunnskapen, kan vi løsne litt på diktaturet, la

reaksjonære meninger slippe til. Det er ingen grunn til å være redd en diskusjon med borgerskapet, men først når vi veit i praksis hva vi snakker om.

Ingen kommunist i Norge kan si at hyn veit hvordan staten skulle vært drevet om den var vår.

Knappt nok kan vi drive buisnes.

Hvor lang tid en slik undertrykking vil ta kommer sjølsagt ann på hvordan landet er når vi tar over, og først da kan vi med nogenlunde sikkerhet si hvordan demokratiet og mangelen på det vil være.

Prinsippet er der, fiender slås ned, fratas vanlige rettigheter inntil det økonomiske systemet er under kontroll.

FIENDEN
SLÅS
NED....

Dette gjelder ett mindretall, hva med flertallet.

"Grunnloven vår slår fast at innbyggerne i..... nyter tale-, presse-, forsamlings-, forenings-, prosesjons-, demonstrasjons-, og religionsfrihet osv osv... Demokratiet virker innenfor folkets rekker, mens arbeiderklassen i forbund med alle andre som nyter borgerretter (dvs. de som ikke er fjender) handhever diktatur over de reaksjonære klassene og elementene og alle dem som setter seg mot sosialistisk

omforming og går mot sosialistisk oppbygging".

Omfanget av demokratiske rettigheter er betinga av systemets kontroll og stabilitet.

Systemet er ment styrt av folket, følgelig må folket gi seg sjøl den makt som trengs for å skape (og dernest opprettholde) kontroll og stabilitet.

Til dette trengs det kunnskaper.

UNDER
SOSIALISMEN
TRENGER
VI
STORE
KUNNSKAPER

Det vi lærer på skolen, vi trenger kunnskap i politisk teori, ikke bare marxismens klassikere, men andre, borgelige teorier for å sette ting mot hverandre og lære gjennom diskusjonen.

Men ikke minst trenger vi kunnskap i statsvitenskap, hvordan styre landet.

Ikke bare vite hva som er bestemt, men vi må komme tidlig med i beslutningene. En av vanskelighetene med statsaker er at en ikke bare må tenke lokalt, eller på seg sjøl, men globalt og i hovedsak på alle andre.

Ikke tenke bare idealistisk, men realøkonomisk.

Det er dette som er vanskelig. Lære oss sjøl og andre opp i å tenke i kollektive baner. Mange har klassesolidaritet, men den strekker seg ofte ikke utover der hvor det rammer en sjøl, jfr Transportstreiken.

For å bygge opp slike holdninger må vi ha en nogenlunde fastlagt ide om hva som er farlige linjer. En ide om hvordan det økonomiske systemet skal fungere.

Vi må ha en ideologisk base hvorfra de reaksjonære blir knust, ett senter for politisk ideologi. (Det er ikke det samme som at det ikke er lov å kritisere denne ideologien. jfr. et stykke over).

Bygginga av sosialismen foregår på to plan.

Den tekniske siden, hvor produksjonen blir styrt, til det

trenger vi økonomiske eksperter som vi må lære opp sjøl. Den andre delen er på "det menneskelige plan" (fant ikke noe bedre) Hvor den politiske skoleringa av "det nye mennesket" skjer. Til det trenger vi politiske eksperter Folk som er bryna politisk som har den vesentlige styrken at de vil tjene sosialismen, dvs tjene folket. De må ikke bare være fra arbeiderklassen, men være ett snitt av folket. Med ett unntak av borgerskapet. De vi velger skal styre, må være de mest skolerte, i politikk, teori og statsvitenskap. De må sjølsagt ikke få sjansen til å tillrane seg særfordeler pga sin kunnskap, de må være endel av folket. Da først kan de skolere massene, og få tillitt. Også de som blir valgt til tillitsverv i en fagforening eller andre organisasjoner må være blandt de

mest og best skolette. (Dette som en regel). Men de må ha tillit. Feks kan de som velges i interne partiverv presenteres for arbeidskolleger for å høre deres kommentarer, som tillegges vekt i valget. En fagforening (IO) kan godt ha avgjørende myndighet i statssaker, men først når de har en ideoløgi for sosialismen, men det vil ikke bli videre demokratisk. IO har ikke de intellektuelle, bøndene, føskerne og andre grupper av folket i sine rekker, når de får det, vil de bli ett parti. Fagforeningene må godta sosialismen velge de beste folka sine til verv. Om dette er partiløse eller ikke er uvesentlig. Om kommunistene ikke har tillit, har vi alikevel kommet galt ut.

PIP

BV'S SOMMERGUTT?

PRIORITERING AV GYMNASIASTENE ?

På forrige DS-formannskonferanse i Rød Ungdom kom det opp en diskusjon om prioritering av skoleungdommen. Noen mente at vi må likestille yrkesskoleelever og gymnasiaster, mens andre mente at vi i første rekke må prioritere gymnasiastene (eller allmennfaglig studie retning, som det heter).

Sentralstyret har hele tida stått for det siste standpunktet. DS-formannskonferansen kom ikke lenger enn til å lufte motsigelsene, og konferansen ønska derfor at AU skulle klargjøre sitt syn som skulle ut i organisasjonen til diskusjon. Dette svaret har latt vente på seg, men her er det altså. Vi håper det kan stimulere til debatt.

TIDLIGERE PRIORITERINGER

Rød Ungdom har forsøkt å prioritere forskjellige typer ungdom. I 1973 var det tendenser til å prioritere ungdomsskoleelever, i 1975/76 prioriterte vi arbeiderungdommen, i 1977 den såkalte gateungdommen. Etter disse erfaringene er det vår oppfatning at det å henvende seg til skoleungdommen er den beste måten å sikre rekruttering og oppbygging av Rød Ungdom. Ungdomsskoleelever har en tendens til å gå ut igjen etter den første

entusiasmen. Arbeiderungdommen er det uhyre vanskelig i det hele tatt å rekruttere, og "gateungdommen" likeså. Dette betyr ikke at disse ungdomsgruppene er "uviktige", eller at vi ikke støtter deres kamp for interessene sine, - uansett hva slags type ungdom det er snakk om.

RØD UNGDOM I EN OPPBYGGINGSPERIODE

Idag er Rød Ungdoms viktigste oppgave å rekruttere, bli flere og styrke organisasjonen. Greier vi ikke denne oppgaven, er det ikke sikkert at vi har et revolusjonært ungdomsforbund i 1990. Derfor må vi vurdere hvilke ungdomsgrupper det er lettest å rekruttere blant, og hva slags type ungdom som er i stand til å drive Rød Ungdom også i framtida. Dette kan virke kynisk, men slik er faktisk virkeligheten.

HVA KJENNETEGNER SKOLEUNGDOMMEN ?

På skolene går den desidert største andelen av ungdommen under 20 år. Derfor ville det, uansett hvordan vi ser det, være helt uholdbart hvis ikke Rød Ungdom jobba på skolene. Men det vi tror særpreger gymnasiastene er at flere av dem er samfunnsmessig engasjert enn i andre

ungdomsgrupper. De diskuterer sånne ting i timene. Undervisninga tar opp religion, historie og filosofi.

Nettopp på disse områdene har Rød Ungdom klare svar. Når det gjelder andre ungdomsgrupper, er de mye mindre interessert i sånne saker.

Så kan det sjølsagt innvendes:

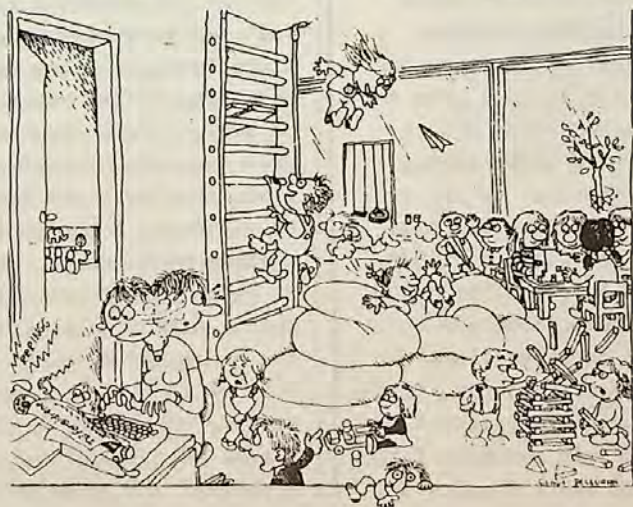
"Vil Rød Ungdom bare ha medlemmer som er lesehester og flinke i teori?" - Nei! Mange av de dyktigstfolka i Rød Ungdom kommer fra arbeiderklassen, og er arbeidere.

Men likevel er det sånnt at Rød Ungdom idag i første rekke skiller seg fra andre organisasjoner ved at vi har et helhetssyn som er et alternativ til dagens kapitalisme. For å bli kommunister, må vi for eller siden "skjønne" dette helhetssynet. Dette er spesielt viktig idag, da ml-bevegelsen stamper i motbakke. Vi må føre omfattende diskusjoner om vanskelige teoretis-

ke spørsmål, og da må medlemmene til en viss grad være interessert i sånne spørsmål. Vi veit også at gymnasiaster i utgangspunktet har "lettere" for å drive en organisasjon, sitte i styret etc. - f.eks. i motsetning til ungdomsskoleelever og "gateungdom". Disse må ha tilbud - aktivitetstilbud. Men hvem skal gi dem det når organisasjonen fremdeles er for svak?

GYMNASPRIORITERING

Vi mener altså at vi idag må konsentrere oss om å rekruttere ungdom som er i stand til å drive Rød Ungdom i framtida. Vi som idag leder Rød Ungdom, blir fort for gamle. Har vi kasta bort tida med å være ungdomsklubbledere (for å ta hardt i), kan vi oppnå kortvarige gevinster, men vi står like ribba tilbake som da vi startet. Når Rød Ungdom forhåpentligvis nå styrker

seg og får en solid og varig posisjon på gymnasene, vil vi i større omfatning kunne reise ungdommen til kamp på andre områder.

KAN VÆRE TUNGT

Vi veit at en slik prioritering kan være vanskelig å velge. Vi vil i noen sammenhenger måtte gå glipp av sjanser som vi ellers kunne brukt. Men vi tror i det store og hele at dette er nødvendig når vi ser det på litt lengre sikt.

Bygger vi ikke opp et Rød Ungdom idag som kan stå imot stormkastene som kommer utover i 80-åra, misbruker vi en historisk sjanse.

Vi har ikke råd til mere tull nå!

YRKESKOLEELEVER/ GYMNASIASTER

Vi prioriterer altså gymnasiaster på topp. Det viser seg i hva Rød Ungdoms skoleutvalg i første rekke jobber med. Hva slags emner som kommer opp på skolekonferansene våre, og også hvilke politiske saker Rød Ungdom prioriterer. Men etter vår oppfatning gjør ikke det YLI og yrkesskoleelevene mindre viktige. YLI er en uhyre viktig interesseorganisasjon, og Rød Ungdom ville bli satt langt tilbake hvis vi mista den støtten vi har blant yrkesskoleelevene. Vi kan i YLI vise at kommunistene går i spissen og har en bedre linje enn andre ungdomsorganisasjoner. Derfor er det en førsterangsoppgave å forsvare og styrke vår posisjon i YLI. Det har vi ikke tenkt å endre på.

Men vi ser også at vi har problemer med rekrutteringa på yrkesskolene. Mange av dem som jobber i YLI har tidligere gått på gymnaset. Vi bør også forsøke å oppmuntre folk som har gått på gymnaset til å begynne på yrkesskolen.

PRAT ER ËN TING - PRAKSIS NOE ANNET

Vi har i Rød Ungdom prata lenge om prioritere skoleungdommen og innrette ungdomsforbundet på de videregående skolene - i første rekke gymnasiastene. Men vi har store problemer med å få det til i praksis. Vi har gode erfaringer med nedskjøringsaksjoner. Våre folk med basis på yrkesskolen, har gått i spissen for slike aksjoner. De har fått med seg gymnas og gymnasutvalg. Slik har RU'ere fått kontakt med gymnasmiljøet, fått med folk på studiesirkel etc. Utover det har vi forsøkt å komme i kontakt med gymnasiaster gjennom Afghanistan-arbeidet og Operasjon Dagsverk. RU'ere har reist rundt på skolene og snakka om internasjonale spørsmål; Eritrea og Afghanistan. Problemet med dette er at det er vanskelig å knytte folk til RU gjennom sånne saker. Ellers verver vi én og én til studiesirkler de fleste steder i landet. Og erfaringene er at har du først én gymnasiast på sirkel eller som medlem, er ikke veien lang til at vi får flere. Til syvende og sist ligger problemet med gymnasprioritering i

at hovedtyngden av RUs medlemmer er arbeidere, mens den gruppa vi skal henvende oss til er yngre og går på skolen. Derfor er alle medlemmene våre på skolene "gull verdt". De knytter sjøl folk nærmere til RU, og de er en hjelp for de medlemmene som ikke har kontakt med skoleungdom.

SKOLEPROGRAM

Vi har flere problemer med innrettinga av RU på skoleungdommen. Vi har blant annet en for svak posisjon i NGS. Dette må styrkes. Men vi har også uenigheter om skolepolitikken vår. Vi har et skoleprogram (vedtatt på Rød Ungdoms 11. landsmøte i 1979), som en del av handlingsprogrammet. Men vi trenger en mer grunnleggende diskusjon om vår skolepolitikk.

(Stikkord er kunnskap kontra opprør, karakterer eller ikke, etc.) Det er mulig at det blir skoleprogramdiskusjoner allerede i høst, og at vi kan vedta skoleprogram på landsmøtet vårt til neste år. Dette kan være med på å innrette hele ungdomsforbundet på å tenke skole, diskutere skolepolitikk. Vi må i hvertfall være enige om at på lengre sikt kan vi ikke bygge oss opp på skolene uten å ha en god gjennomarbeidet og revolusjonær skolepolitikk.

Ta opp tråden, kamerater! Det er mange ting jeg ikke har tatt opp,

DET ER MULIG
SKOLEPROGRAM-
DISKUSJONENE
BEGYNNER
ALLEREDE I HØST

f.eks. hvordan klassesammensettinga i Rød Ungdom og seinere partiet vil bli med en slik prioritering.

Kvess blyanten!

På oppdrag fra AU

- HYKLERI?

PROGRAM FOR OPPOSISJONEN I NGS

Red Ungdoms skolekonferanser i Oslo og Mo vedtak følgende:

VI ER LEI AV at NGS-ledelsen gang på gang har for søkt å stoppe debatten om nedskjæringer i skolen.

VI ER LEI AV at NGS ikke er i stand til å forsvare elevenes interesser i kampen mot nedskjæringene, og at NGS-ledelsen ennå ikke har sagt seg villig til å konsentrere kravene til staten i stedet for til fylkene.

VI ER LEI AV at NGS er fullstendig styrt og kontrollert av Unge Høyre.

VI ER LEI AV hele partidominansen i NGS hvor partigruppenes spill har satt delegater fra skolene som ikke har partitilhørighet utafør.

VI ER LEI AV at NGS er totalt udemokratisk for grunnplanet.

VI ER LEI AV at NGS-ledelsen mer og mer fjerner seg fra grunnplanet, og i stedet jobber med saker som ikke har noe med NGS å gjøre, som f.eks. selskapet Elevservice A/S som skal drive salg av russedresser o.l.

VI VIL at NGS skal få et samlingsstyre hvor ingen partigruppering har flertall, hvor uavhengige er godt representert og hvor elevenes interesser er satt i høysetet.

VI VIL at nedskjæringene skal opp som egen sak på landsmøtet.

VI VIL at NGS i året som kommer deltar i skoleaksjonen «Redd skolen», og at kampen mot nedskjæringene blir en hovedsak i året som kommer.

VI VIL at NGS skal styrke grunnplanet på skolene gjennom basisgrupper og aksjonskomiteer mot nedskjæringene, og ved å avholde konferanser.

VI VIL et NGS som kan forsvare elevenes interesser!

DETTE VEDTAKET KALLER SOGN OG FJORDANE HYKLERI.

I forrige nr. av Bolsjevik har DS i Sogn og Fjordane RU et innlegg som de kaller Hyklerti?. Det er et ganske krasst angrep på vår skolepolitiske linje i NGS sånn som skolekonferansene vedtok det i vinter. Skoleutvalget har diskutert innlegget, og svarer her. Vi mener at kameratene fra Sogn og Fjordane tar fullstendig feil når de går imot at RU skal bekjempe partidominansen i NGS.

Vi vil svare grundig og utdype den politiske bakgrunnen for vedtaket. Dette gjør vi ikke for å slå Sogn og Fjordane hardt i huet sånn at de ikke tør ta opp uenighet en annen gang. Tvert i mot gjør vi det for å utvikle den skolepolitiske debatten - ikke stoppe den. Samtidig

er det et problem at Sogn og Fjordanes innlegg er lite konkret når det gjelder eksempler, og faktisk slenger fram ganske grove påstander og antydninger.

Men vi ønsker ikke å avspore debatten rundt dette. Vi ønsker en debatt om den skolepolitiske linja som vi vitterlig er helt uenige om. Sogn og Fjordane hevder i sitt innlegg at:

1. RU har i alle år deltatt i partigruppenes spill, og ikke vært bedre enn noen av de andre i dette.

2. Å stille parole om samlingsstyre i NGS er feil og hyklersk, og at de venter i spenning på at samme parole skal bli reist av RU i YLI.

3. RUS oppgave er å stille på sitt skolepolitiske program, og forsøke

å vinne innflytelse gjennom det. Partidominans er ikke noe onde i seg sjøl. Problemet er bare at i NGS så er det UH-folk som blir valgt.

Vårt syn på elevorganisasjonene.

RUs MÅL er et sosialistisk Norge. Men en del av arbeidet for å vinne oppslutning i ungdomsmassene for kamp mot kapitalismen, er den daglige kampen mot undertrykking. Den daglige kampen er kamp for steder å være, mot narkotika, for en skikkelig opplæring, for en levelig skole, lik rett til utdanning osv. Vi kan sammenlikne denne interessekampen med den faglige kampen i fagbevegelsen. Lenin sa at streik ikke er selve krigen, men en skole i krigen. Sånn er det også med elevkampen, kampen for et sted å være osv.

Et sentralt punkt her er forståelsen for organisering. Betydninga av elevorganisasjonene er derfor stor. Vi ønsker at elevorganisasjonene virkelig skal være elevenes organisasjoner. Vårt mål for elevorganisasjonene er ikke at RU skal kontrollere dem, men at de skal være virkelige og breie interesseorganisasjoner som organiserer elevene. Vårt mål er at f.eks. YLI skal være en sterk kamporganisasjon for elevene. At dette vil bety at RUs skolepolitiske linje får oppslutning, er noe helt annet enn at YLI skal kontrolleres av RU.

Er vi imot partidominans?

Det første vi må ta stilling til er om vi faktisk er imot partidominans i elevorganisasjonene. Er det bare taktikk når vi går imot LOs forhold til Arbeiderpartiet? Ønsker vi AKP inn i samme kontrollrolle? Nei. Vi må på prinsipielt grunnlag slå fast:

- Elevorganisasjonene (eller fagbevegelsen) skal forsvare alle medlemmenes interesser. Folk som blir valgt til tillitsverv, skal velges ut fra tillit blant medlemmene og hva hun har gjort, ikke ut fra partibok.
- Elevorganisasjoner er, akkurat som fronter, tverrpolitiske, og skal forene på tvers av partiskiller. Nettopp derfor ønsker vi å ta hensyn til dette i fronten. Vi ønsker ikke å gå utover frontens grunnlag fordi om vi har stor tillit, og har muligheten til å misbruke denne.

Hva er partidominans?

Det er ikke negativt i seg sjøl at det blir valgt elever som er partipolitisk organisert til sentralstyret i YLI eller i NGS. Tvert om er disse ofte blant de mest aktive og dyktige folka. Men negativt blir det hvis alle i ledelsen av YLI eller NGS er partiorganisert. Negativt fordi de aller fleste elevene ikke er partiorganisert. Særlig blir det negativt hvis alle debattene domineres av partiskillelinjer, og at enhver debatt derfor avgjøres utfra den partipolitiske fordelinga i sentralstyret/landstyret

Hvordan er det så i NGS idag?

NGS kjennetegnes av partifordeling, av favorisering av ungdomspartiene osv. F.eks. redigeres talelista på landsmøtet utifra UH, AUF, SU, RU osv. Det er bare 4 år siden UH laget skygekabinett for de radikale i sentralstyret, og ga følgende interne ordre: "De som ikke er våre folk i sentralstyret, må ikke slippes løs på egen hånd med utsending av saks-papirer, diskusjonsopplegg, vedtaks-forslag, etc." De følger i hovedsak samme praksis idag.

På landsmøtet i 1979 ble det vedtatt skolepolitiske program som var direkte avskrift av Unge Høyres skoleprogram. Vi kan fortsette å ta eksempler på hva partidominansen betyr i NGS idag. Den er skadelig. Den fjerner NGS fra elevene. Den dreper normal debatt fordi styrkeforholdet allerede er avgjort i partigrupper, den gjør NGS til et springbrett for politisk karriere, og ikke til en interesseorganisasjon. Derfor tar DS i Sogn og Fjordane feil når de hevder at partidominansen ikke er noe onde i seg sjøl.

RU like god - eller dårlig - som de andre?

DS i Sogn og Fjordane hevder at RUs praksis i NGS ikke er et hår bedre enn de andres. Og de hevder at YLI og NGS er nærmest like eksempler - bare med den forskjell at UH kontrollerer NGS mens RU kontrollerer YLI. Dette blir sagt uten eksempler, uten argumentasjon.

Det er bare påstander.

Men OK. La oss først se på YLI. Flertallet på YLI-landsmøtene har i alle år vært uavhengige. Ingen gruppering har sittet på forhånd og kunnet avgjøre landsmøtet på fraksjonsmøte. Det har vært reell debatt på landsmøtet. Elevenes delegater har hatt den virkelige avgjørelsen. Når det var 2 elevorganisasjoner for yrkesskolen: YLI og YES, klaga elevene over partipolitikk. Men YLI klarte å slå YES nettopp fordi YLI viste at det var en elevorganisasjon og ikke en partipolitisk lekegrind.

I YLI redigeres ikke talelista. I YLI velges du ikke utifra partistandpunkt. I YLI er det idag ingen som klager på partikontroll og partidominans. YLI er en aktiv og levende interesseorganisasjon. At RU-medlemmer har stor tillit i YLI er fint. Men de er ikke valgt på RUs skolepolitiske program - pga. partiboka.

Hva så med RUs praksis i NGS? Vi har utallige ganger gått imot fordeling av plasser i sentralstyret utifra partistandpunkt. Både bak kulissene og på talerstolen. Vi har avslørt redigeringa av talelista. Vi har vist avskrifta av skoleprogram. Vi har støttet de uavhengiges reaksjoner mot partistyringa. I motsetning til SU og AUF, som ofte har utnyttet partidominansen til å sikre seg taburetter, har vi konsekvent gått imot dette.

Har vi ikke gjort feil?

Er det ingenting i Sogn og Fjordanes påstand om at RU har vært med på partisillet? Nei, i hovedsak er det ikke det. Blant annet fordi vi alltid har hatt ei linje for å skape enhet med de uavhengige. Vi har faktisk hatt et avvik i å se betydning av allianser med andre politiske grupper. Men dette har altså gjort at vi nærmest konsekvent har inntatt samme standpunkt som de uavhengige i dette spørålet.

FRAKSJONERING?

Men selvsagt har vi gjort feil. På midten av 70-tallet misbrukte vi vår stilling i YLI til å fatte vedtak og kjøre fram saker som fjerna YLI fra elevene. Disse feila gjorde det mulig for YES å få en viss oppslutning og en viss tid true YLI.

I NGS er det nødvendig at RU er med på en del av partisirkuset for i det hele tatt komme til orde. Hvis ikke vi gjør det, spiller vi oss sjøl, og dermed opposisjonen utover sidelinja fullstendig. Men dette arbeidet i kulissene har også ført til visse feil i retning av partiforhandlinger. Det vil føre svært langt å gå i detalj på dette, og vurderingene er svært vanskelige også nå etterpå. Men la det være helt klart at vi spiller med åpne kort. F.eks. i år hadde RU åpen fraksjon hvor også SUere og uavhengige var med.

Skill mellom Yenán og Shian!

Sogn og Fjordane framstiller RU som like ille som UH etc. når det gjelder partikontroll i elevorganisasjonene. OK. Vi påstår ikke at RU ikke har gjort feil. Men de feila er blåbær i forhold til UHs praksis i NGS. Det er blåbær i forhold til vår hovedlinje i denne saken. Er dere ikke enig?

Her kommer Maos ord om å skille mellom Yenán og Shian inn. Yenán var kommunistenes hovedkvarter. Shian var nasjonalistenes. Du må lære å skille mellom venn og fiende. Du må lære å skille mellom små feil hos deg sjøl, og hovedlinja til fienden.

Samlingsstyre.

- For det første: Parola om samlingsstyre i NGS, der ingen parti-gruppering har reint flertall, var ikke noe slag i luften. (Slik Sogn og Fjordane påstår). Tvert om var det et krav hele opposisjonen samla seg om, og fikk størst oppslutning på.

- For det andre: Det er klart at parola er taktisk betinget. Både for å styrke RU og svekke UH (slik dere også påstår). Men det er ikke det viktigste. Parola er stilt utifra den taktiske situasjonen i NGS nå, og den er riktig for elevene. Den vil gjøre NGS idag mer demokratisk, og mer lik en interesseorganisasjon.

Skal vi så stille denne parola også i YLI? Hvorfor det? Er det noen skarpe reaksjoner på partikontroll i YLI? Er det noen i YLI som hevder at organisasjonen må ha flertall av ml'ere i sentralstyret? I NGS sier jo UH at elevene ønsker moderat flertall (dvs. UH-flertall). Nei. Problemene og motsetningene er helt annerledes i YLI. Ikke bare vi men også UH og AUF anser denne parola for uaktuell.

Men - har ikke RU full kontroll i YLI? Både ja og nei. Det er stor oppslutning om YLIs politikk. En politikk RU fullt ut støtter, og som RU-medlemmer har vært med og utforma i YLI. Endel av dette har de selvsagt tatt med seg fra diskusjoner internt i RU. Det er heller ingen tvil om at vår innflytelse er mye større enn noen annen ungdomsorganisasjon i YLI.

Men er det sånn at vi ønsker full kontroll? Nei. Er det sånn at vi ønsker f.eks. reint flertall av RU-medlemmer i sentralstyret osv.? Nei. Vi ønsker bl.a. uavhengige inn i ledelsen. Og ved flere tilfelle har vi gått for folk fra andre politiske grupper som likevel ikke er blitt valgt. I 1980 f.eks. gikk vi aktivt inn for å få valgt inn en fyr fra UH, så en i allefall fikk én blå inn i ledelsen. Men landsmøtet ville ikke ha ham, men i stedet en RU'er fra samme by. Noe liknende skjedde i år.

Vi skal ikke gå stille i dørene!

Kameratene i Sogn og Fjordane DS har i sitt innlegg gjort følgende feil:

- 1. De har ikke stilt spørsmålet om partidominans i fronter/elevorganisasjoner utifra en prinsipiell synsvinkel.
- 2. De har ikke stilt spørsmålet om hva partidominans er, og derfor blir partitilhørighet i seg sjøl lik partidominans.
- 3. De kjenner ikke RU's arbeid i YLI og NGS, og går automatisk ut fra at vi kriminalisere oss sjøl og gå stille i dørene.

Vår konklusjon er derfor at
1). Partidominans er et onde som må bekjempes. 2). Parola om samlingsstyre var riktig i NGS, men er uaktuell i YLI idag. 3). Rød Ungdom trenger slett ikke gå stille i dørene når det gjelder partidominansen i elevorganisasjonene.

***
På vegne av skoleutvalget

FARLIG TANKE- GANG, A [REDACTED]!

A [REDACTED] fra Rød Ungdom i Trondheim argumenterer for at Rød Ungdom skal være en "eliteorganisasjon" i siste nummer av Bolsjevik (2/82). Mye av det du sier kan jeg være enig i. F.eks. sanne saker som at Rød Ungdom må prioritere studier og gymnasiastene. Men jeg tror du glemmer at ungdomsforbundets viktigste oppgave er, (for å si det med Lenin), å lære. Vi skal i forbundet lære opp ungdom til å slåss mot kapitalismen, lære oss til å skille mellom bløffmakere og virkelige kommunister, lære oss til å tåle motgang, lære oss om kapitalismens råttenskap og hvilke lover som styrer den, lære oss om sosialisme og kommunisme, marxistisk teori etc. etc. Alt dette er vi sikkert enige om. Men dette lærer du ikke over natta. Du lærer det ved å delta i kampen som foregår idag, du lærer det ved å være medlem i et revolusjonært ungdomsforbund. Jeg var i hvertfall ganske grønn da jeg ble med, hvordan var det med deg? Ungdomsforbundets viktigste særtrekk er at det rekrutterer mye breiere enn partiet, og at det i sin innretning er en masseorganisasjon. Fordi vi rekrutterer breiere og virkelig ønsker at uskolert ungdom skal bli med,

stiller det store krav til Rød Ungdom. Vi må legge vekt på at ungdom skal trives, vi må utvikle et godt kameratskap, vi må legge vekt på kultur og sørge for at alle kan delta i lagsarbeidet. Slik jeg skjønner deg er du fornøyd med tingenes tilstand. Det er ikke jeg. Vi har langt igjen før vi blir en masseorganisasjon. Og kampen for å gjøre Rød Ungdom til en organisasjon for breie ungdomsgrupper i Norge fører vi idag. Hytteturer, gitarspill og et godt miljø er nødvendige forutsetninger.

[REDACTED]

RØD
UNGDOM
MÅ
BLI
EN
MASSE-
ORGANI-
SASJON
▽
o

12 TESER OM HVORDAN DRIVE EN STUDIESIRKEL

Det siste året har RU i Trøndelag kjørt flere studiesirkler for uorganiserte som vi tror har gitt oss endel erfaringer. Vi har forsøkt å oppsummere det viktigste i punktene under og håper at de kan være til hjelp for flere.

1). RU's eget sirkeltilbud er for dårlig.

Vi har pr. idag to studiesirkler. Begge to er så overflatiske og dårlige at uorganiserte ikke har tillit til dem. Isteden har vi brukt AKP's "Revolusjon i Norge?" som stort sett er blitt godt motatt. Den er ganske grundig, inneholder bra med tall, facts og statistikk, er mer pedagogisk osv.

Nå har riktignok RU laga ei ny sirkelpakke som vi nettopp har tatt i bruk og som virker bedre enn den gamle.

2). Når vi skal starte en studiesirkel, må oppgaven tas alvorlig. Det innebærer å satse beinhardt, være dristig og ikke innbille seg at det er tilstrekkelig med halv-hjerta venstrehandsarbeid. Den som skal lede sirkelen bør stort sett ha det som hovedoppgave. Det må settes av nok tid og ressurser. Alle

møtene må forberedes godt. Sirkel-lederen må dessuten ligge ett møte foran de andre, sånn at han f.eks. får kopiert og spredd artikler o.l.

Samtidig må løpet stå helt ut. Hvis sirkelen begynner bra, med mye folk osv., blir vi lett høye på pæra. Da mister vi fort grepet, tror at ting skjer av seg sjøl, og så begynner sirkelen å skli ut.

I Trondheim har vi gode erfaringer med å annonsere sirkelen med plakat er på skolene. Det vekker oppsikt. I tillegg bør det selges Rute 80, spres løpesedler før sirkelen starter opp. Det er en bra måte å få tak i deltakere på.

3). Å delta på RU-sirkel skal være forpliktende.

Vi inviterer folk til et første møte og legger fram opplegget vårt som et forslag. Vi sier: - Her er boka, det og det skal leses til hvert møte. Hvis ikke folk leser, jobber med stoffet og stiller forberedt, ja da kommer møtene helt sikkert til å bli dårlige.

På denne måten ber vi folk om å ta mest mulig ansvar for sirkelen, noe som har fungert bra. Det står f.eks. i kontrast til den slappe stilen som er på SU-sirklene, med dårlig ledelse og slapt oppmøte. Sirklene

til SU her i Trondheim har ikke noe godt rykte.

4). Alt fra første møte gjøres det klinkende klart at vi starter studiesirkel fordi vi vil ha flere medlemmer. Vi ønsker ikke å lure deltakerne, (eller oss sjøl), og derfor sier vi det rett ut. Verving må stå øverst på dagsorden hele tida. Framfor alt må folk følges opp mellom møtene. Hvis ikke sirkel-lederen kan gjøre det, så må han alliere seg med en som kan. Foruten det å diskutere medlemskap, er dette den beste metoden for å lure ut av folk hva de egentlig synes om sirkelen.

Dersom dette med vervinga skjærer seg i starten, kan det bli jævlig vanskelig å rette opp seinere. Verdien av alt arbeidet som legges ned i sirkelen blir da mer enn tvilssom. En sirkel som ikke gir flere medlemmer eller andre synlige resultater, er bortkasta tid.

5). Det bør ikke bli en tema-sirkel.

En sirkel som tar opp mange "interessante" emner, f.eks. PLO/Paltestina, Afghanistan, jentekamp, fascisme/nazisme osv. blir lett bare interessant og ikke noe mer.

Vi ønsker først og fremst å diskutere Rød Ungdoms grunnlag - marxismen. For å få med gymnasiaster er dette viktig. De er ofte politisk interessert, og derfor bør vi møte dem med teoretiske og ideologiske problemstillinger: Er staten en klassestat? Lever vi under et

imperialistisk diktatur som truer med å kaste verden ut i krig?

Er revolusjon mulig i Norge?

Er SV et sosialistisk parti?

Er Rød Ungdom og AKP(ml) nødvendige?

Bør folk som ønsker sosialisme melde seg inn i RU? osv.

Vi bør presentere for folk et ferdig opplegg som er avgrensa.

6). Hovedproblemet med å verve på studiesirkler er folks individualisme.

EN
UAVHENGIG
INDIVIDUALIST?

Dette gjelder spesielt gymnasiaster som er prega av mye småborgerlig tenking. Noen folk er enige med oss, de kaller seg RU/RV-sympatisører, men tviholder på "friheten" sin. De vil ha rett til å stå på side-linja - til å være "uavhengig".

Slike motsigelser er vanskelige å løse. Sirkellederen bør i hvert fall ha endel erfaring og forstå hvordan slike folk tenker. En naturlov nærmest er at de for å forsvare "friheten" sin, ofte dekker seg bak en masse kritikk av Rød Ungdom og

AKP som blåses opp. RU mangler nok argumenter for å løse slike mot-sigelser, og folk som har erfaringer med dette burde derfor legge dem fram. En metode som har gitt resultater, er å sette navn på Individualismen, og så diskutere den konkret.

7). Vi setter vår politikk opp mot SV og SU's.

Boka "Revolusjon i Norge?" gjør det. Uavhengige folk er alltid påvirket av politikken til SV, og vi konkurrerer med SU om å vinne den progressive ungdommen. Derfor bør vi legge vekt på å trekke grenser. Kanskje også ta opp SV/SU på et eget møte.

Samtidig må vi ta alvorlig de mot-sigelsene og den kritikken som deltakerne ofte har til RU/AKP. Vi har erfart at vi kan vinne mye på å møte sånn kritikk med åpenhet. Det innebærer også å kunne innrømme feil osv. Mange folk har hørt skrekkehistorier fra Rød Ungdoms første år som de ikke helt skjønner - og hvem gjør egentlig det?

8). Det å trekke deltakerne med på praktisk arbeid er bra (selge Rute 80, stå på stand), men det er ingen katastrofe hvis det ikke går. Før om åra har vi brukt denne parolen ganske dogmatisk. Sirkelen er ikke mislykka selv om teori ikke umiddelbart blir omsatt i praksis, men det er absolutt en bra ting.

TREKK DELTAKERNE MED I PRAKTISK ARBEID!

9). De fleste studiesirkler har en kverulant. Disse har sjelden noe positivt syn på Rød Ungdom, i hvert fall ikke i utgangspunktet. Det som er bra med kverulantene, er at de kan få fart på diskusjonen, men det forutsetter at sirkellederen har erfaring og er bedre skolert. Hvis ikke, ligger sirkelen tynt an.

EN TYPISK KVERULANT!

De som skal starte en sirkel, bør nok prøve å unngå kverulanter. Alternativet er å ta det som en utfordring.

10). En forutsetning for suksess er at vi har et tilbud til deltakerne utover selve sirkelmøtene. Foruten selve RU-laget bør det finnes et sosialt miljø. Ofte er dette helt avgjørende for å kunne trekke folk til seg og bygge opp noe slagkraftig.

11). Møtet om imperialismen er som regel det vanskeligste.

Her er det ofte vanskelig å få til gode diskusjoner. Det skyldes kanskje at selve lesestoffet sirkelene har om emnet er for dårlig (eller at lederen er for uskolert?). Det er for generelt, omfatter for mye osv.

Folk ser heller ikke den konkrete nytten av f.eks. Lenins fem punkter eller vår historiske materialisme. Stoffet må gjøres mer levende, aktuelt og konkret og vi trenger

mer fakta-argumentasjon på hvorfor Sovjet er aggressivt, og styrkeforholdet mellom supermaktene. Dette kan rettes på at lederen sjøl graver fram sånt materiale i form av artikler osv. som deles ut på møtet foran.

12). Sammensettinga av folk.

Hvis det er mulig å få til, så bør sirkelen være mest mulig homogen. Folk bør være enten skoleelever eller arbeidere. De bør også være på omtrent samme alderstrinn. For mye sammenblanding kan gjøre det vanskelig å sveise sirkelen sammen.

APRIL 1982,

██████████ (██████████).

DET ER VIKTIG Å TILBY STUDIE-
DELTAKERNE ET SOSIALT MILJØ.

PÅMELDINGSSKJEMA SOMMERLEIR-82.

Stasjonær leir - Gudbrandsdalen:

Vandreleir:

.....
Navn

.....
Alder

.....
Vei

.....
Post nr.

.....
Poststed

Har vært på leir: JA/NEI

Trenger barnehageplass: JA/NEI

-- Alder på ungen:.....

Spesielle ønsker på leiren:

PÅMELDINGSAVGIFT BETALT (150,- kr.):

- RØD UNGDOMS SOMMERLEIRKONTO 2 23 11 57

- Til RØD UNGDOM kontant:

Rød Ungdom makes the difference

Arbeidsløsheten blant ungdom øker. Forbannelsen og meningsløsheten går hånd i hånd. Tusenvis av ungdom kommer ikke inn på de videregående skolene, og midlene til ungdomsklubber og andre fritidstilbud skjæres ned. Kom du ikke inn på snekkerlinja i år, sa du, kanskje til neste år? du kan iallefall håpe. Hver dag, hver time, møter ungdommen i Norge den menneskefiendtlige kapitalismen. Vi som er unge må velge: —hva skal vi bruke livet vårt til? Skal vi godta samfunnet slik det er, eller skal vi slåss imot? Skal vi bite skuffelsen i oss, eller skal vi ta opp kampen mot urettferdigheten? Skal vi gå enda lenger: —slåss for forbedringer og for et nytt og bedre samfunn? Valget er ditt, —og mitt. Rød Ungdom er en revolusjonær organisasjon for ungdom. Den samler de som vil gjøre revolusjon, de som vil bruke marxismen for å bygge sosialismen. En revolusjonær organisasjon vil forandre verden. Vil du forandre verden? Rød Ungdom makes the difference!

